

[Glønborg]

kalde dem, og de organisationer, som interesser sig for det kønne og det sunde, ikke under nogen omstændigheder må forsømmes. Jeg sagde ikke glemmes, for det sørger organisationerne selv for at vi ikke gør, men man kan godt fra politisk hold forsømme dette samspil.

Vi er indstillet på at sige nej til at sætte naturfredningsloven ud af spillet ved denne specielle lov. Måske – jeg skal ikke afvise muligheden – kan jeg overbevises om, at det vil være hensigtsmæssigt at få en samlet løsning på fredningsproblemer, udviklingsproblemer, finansproblemer og trafikproblemer osv. i én lov i dette tilfælde, men så skal jeg altså overbevises af gode argumenter. Jeg er ikke overbevist af, at det bare står her.

Jeg er ikke nogen sværmerisk naturdyrker, som protesterer, hver gang et grønt område tages i brug til noget. Jeg ved, at alle veje, huse, værksteder, butikker, skoler, børnehaver, kirker, teatre osv. har indtaget en plads på Jordens overflade, og det mener jeg også at Jorden er beregnet til. Derfor vil jeg heller ikke afvise muligheden af at finde plads til en Ørestad. Heller ikke at bruge noget af Fælleden og af Vestamager.

Situationen er den, som hr. Arne Melchior også påpeger, at vi har udvidet det område. Vi har været flinke og dygtige til at inddæmme nogle arealer og på den måde givet København nogle grønne åndehuller rundt omkring. Jeg minder også om, at det ikke er ret mange år siden, at store dele af disse områder var totalt lukkede for offentligheden, men at vi fik dem åbnet, så københavnernes, og hvem der ellers kommer forbi, virkelig har fået noget at færdes i. Derfor kan jeg godt affinde mig med tanken om, at vi tager noget af det i brug til den tanke, som er skitseret her i Ørestadslovforslaget. Så jeg tror, at vi kan finde en arealmæssigt god og sund løsning for københavnernes, også uden at vi fra Jylland bliver misundelige.

Vi bemærker, at finansministeren i sin begejstrede beskrivelse af mulighederne for at benytte denne model over hele landet også trækker en række områder fra det jyske frem og siger, at her kunne der også blive udviklingsmuligheder. Jeg må nok sige, at jeg skuffes over én ting, og jeg vil sige, at her synes jeg ikke at finansministeren er helt retfærdig over for os i Jylland; der er tale om kombinationen arealer/trafik anlæg / resultatudviklingsmuligheder, men i Jyl-

land skal vi spises af med motorveje. Der står motorveje, motorveje, motorveje alle steder, men her ved København får de sandelig både motorvej og baner. Jeg vil bare ganske stilfærdigt, men meget inderligt gøre finansministeren og andre beslutningstagere opmærksomme på, at vi i Jylland faktisk også godt kan lide baner. Jeg tror, at de er både sunde og nyttige. Derfor håber jeg da, at jeg kan få et tilsagn fra finansministeren om, at finansministeren ikke på nogen måde vil gøre indhug i vores muligheder for at have baner, heller ikke i at beholde dem, vi har, som vi kalder privatbaner.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne sige tak for den, synes jeg, alt-overvejende positive behandling af lovforslaget. Hvis jeg forstod det, jeg hørte, rigtigt, oplever jeg det på den måde, at under passende konditioner med hensyn til belysning af projektet, afklaring af problemer i projektet, var der egentlig i hvert fald hos seks partier i Folketinget en tilslutning til hensigterne bag forslaget, en opbakning af den type model, der er anvendt, og en vilje til at satse på en ny udvikling af hovedstadsområdet, som vi burde kunne samles om. Der var fra nogle af de seks partier en større eller mindre vægtning af nogle af indvendingerne, men for mig lød det ikke, som om det skulle føre til, at dette forslag ikke bliver gennemført.

Jeg tror i hvert fald på – efterhånden som vi får det dyrket og besvaret spørgsmål fra udvalg osv. – at de enkeltbetæneligheder, der bliver fremført, vil blive overvundet, og at man vil nå frem til en opbakning bag forslaget. Det kan være i den form, det er fremsat, men det kan selvfølgelig også være i en tilpasset form. Vi fremsætter det ikke som noget ultimativt: Her tager I dette, eller også tager I intet. Vi fremsætter det, fordi vi tror på, at det er en idé, der har bærekraft, og tror på, at man gennem diskussion og debat kan nå til afklaring og sikre, at der står et bredt flertal bag forslaget.

Jeg har i øvrigt personlig haft den oplevelse med forslaget, at det meget ofte, når det er blevet præsenteret, først er blevet modtaget med skepsis. Efter denne skepsis kom eftertanken, og så har det senere hos mange af dem, der har hørt om det, udviklet sig faktisk mere til ren begejstring. Jeg kan da også forstå på flere af ordførerne, at jeg åbenbart næsten har gjort mig